

MEČ DUCHA

Ef 6:17

*Počúvanie
Božieho hlasu
a charizmy*

MEČ DUCHA

Ef 6:17

*Počúvanie
Božieho hlasu
a charizmy*

Vydavateľstvo: Christian Project Support, s. r. o.

© 2019

Publikácia vznikla pri príležitosti konferencie Meč Ducha,
ktorú organizovalo Spoločenstvo Martindom.

www.ver.sk, www.martindom.sk

Kolektív autorov

Jazyková korektúra: Jana Kerekrétyová

Obálka a dizajn vnútra: Katarína Regasová

Grafické zalomenie: www.christianstudio.sk

Tlač: Alfa print, s. r. o.

Použité citáty z Biblie:

Slovenský ekumenický preklad, Slovenská biblická spoločnosť, Banská
Bystrica, 2019. In: www.biblia.sk.

Katolícky preklad, Spolok sv. Vojtecha, Trnava, 2019. In: www.biblia.sk.

Fotky: Mário Tomášik, Soňa Jančíková, Michal Steiner, Richard Štefák
(Zuzana Zuzakova Photography)

ISBN: 978-80-89793-52-5

OBSAH

Úvod	5
Počúvanie Božieho hlasu	7
Lepšie počuť Boží hlas	19
Ako vedieť, čo hovorí Boh?	31
Osobné kráčanie v Duchu a v Jeho moci	41
Rozlišovanie	57
Nie je nebezpečné padnúť, nebezpečné je zostať ležať na zemi	65
Charizmy	77
Rozhovor s pátrom redemptoristom Jozef Mihokom o charizmatickej obnove v Cirkvi	89
Praktické cvičenia	101
Záver	113

Úvod

Ľudia potrebujú spoznať, že sú milovaní, chcení, že je tu niekto, komu na nich záleží. Niekto, kto neváhal dať svoj život za každého jedného z nás. Toto sa snaží naše spoločenstvo ohlasovať už mnoho rokov.

No zároveň hovoríme, že toto nie je celé posolstvo o Božej láske. Ono je toho ešte viac. Boh nás ľúbi a chce byť s nami, s každým jedným z nás. Chce nás viesť životom. A hovorí k nám. Len sa potrebujeme naučiť Ho počúvať. A to je ďalšia vec, ktorú sa učíme a zároveň sa to snažíme posúvať ďalej, aby ľudia mohli zažívať toto Božie vedenie vo svojom živote, aby mohli žiť lepšie, aby spoznali svoje miesto, svoje povolanie, svoju službu.

Zároveň vieme, že k plnosti života patrí aj pocit užitočnosti, či potrebnosti. A Pán túži po tom, aby sme naplnili Jeho plány, aby sme využili svoje obdarovania, no nekončí to len pri našich obdarovaniach. Boh nám dáva svoje duchovné dary - charizmy, aby sme mohli týmito "nástrojmi" dosiahnuť viac, byť efektívnejší a silnejší v službe.

V tejto knihe vám chceme ponúknuť niektoré naše skúsenosti, pohľady či vyučovanie o týchto témach.

Počúvanie Božieho hlasu

Mário Tomášik

Ludstvo už od svojich počiatkov chcelo komunikovať s tým, čo ho presahuje. Či už s nejakým božstvom alebo duchmi, či s nejakými nadprirodzenými silami. A mali vo veľkej úcte tých, o ktorých si mysleli, že to dokážu.

Tak ako v mnohých duchovných veciach, tak aj v tomto prípade dáva Boh jasné a jednoduché riešenie. Ponúka svoju blízkosť, svoje Slovo, svoj hlas. Vôbec nie je nutné to komplikovať a všelijako mysticizovať, ako to my, ľudia, často robíme. Pretože máme pocit, že čím je to komplikovanejšie a náročnejšie, tým je to asi mystickejšie a viac duchovné. Aj preto musel Pán Ježiš povedať, že v mnohom potrebujeme byť ako deti. Dôverovať, veriť, nekomplikovať, lebo komunikácia je niečo, čo Boh vložil do nášho DNA.

My sme naučení, že modlitba je rozhovor s Bohom. Tomu veríme a prehlasujeme to. Avšak v praxi je často modlitba iba našim monológom, o ktorom veríme, že ho niekto počúva. A mnohokrát sa stane, že časom nadobudneme pocit, že ten monológ už nik ani nepočúva. Ale modlíme sa (mono-

lógujeme) ďalej, lebo veríme a vieme, že je správne sa modliť. Ja chcem každého ubezpečiť, že Boh počúva aj naše monológy. Je pri nás, aj pri takejto modlitbe. A mnohokrát nás aj vypočuje. Ale myslím si, že má často z toho určitý „smútok“, lebo On je ten, ktorý chce s nami hovoriť, ktorý nám chce byť veľmi blízko. Dokonca až byť v nás, prebývať v našom vnútri.

Boh je totiž ten, ktorý miluje, a ktorý sa dáva. Vedeli ste, že slovo „komunikácia“ je z latinčiny a môže znamenať aj „robiť niečo spoločným“ alebo „podeliť sa s niečím“? A že komunikácia nás robí bližšími?

Podobné je to aj v duchovnej oblasti. Ak komunikujeme s Bohom, tak sme si s Ním oveľa bližší. A tu niekedy nastáva problém. My by sme radi vedeli, čo máme robiť, dostať radu, pomoc, či nasmerovanie, ale bez toho, aby sme sa museli priblížiť k Bohu, lebo máme z toho strach. Ako Izraeliti pri vrchu Horeb povedali Mojžišovi, že majú strach ísť do Božej blízkosti, nech ide Mojžiš sám. Preto radšej ideme za nejakým človekom, aby nám on povedal, čo by sme mali robiť, popripade, aby sa za nás pomodlil.

Kľúčovou vecou počúvania Božieho hlasu je spoznať a uveriť, že Boh je dobrý, miluje ma a Jeho plány so mnou sú výborné. Ak totiž neverím, že Boh ma ľúbi a že Mu na mne záleží, tak potom mám problém sa Mu priblížiť, byť s Ním blízko, mať s Ním hlboký vzťah. Potom určite zaujmem stanovisko, že treba poslúchať veci viery, držať sa príkazov, modliť sa, ale nebudem chcieť mať osobný, blízky vzťah s Bohom, pretože sa ho bojím. Alebo ak som neveriaci, tak mi ani nenapadne komunikovať s Bohom a stať sa veriacim.

Osobný, blízky vzťah s Bohom sa získava skrze „stret-

nutie s Ježišom“. Keď sa „dotkne nášho srdca“ to, že Ježiš sa obetoval na kríži za každého jedného z nás, za mňa, za teba, za môj a tvoj hriech, tak nás to zmení. Jemu tak záleží na mne, na tebe, že sa kvôli tomu rozhodol zomrieť v ukrutných mukách. Lebo ťa ľúbi. Až keď táto úžasná pravda prestane byť pre teba „iba“ dogmou, ktorej treba všeobecne uveriť a stane sa to niečím, čo sa „zhmotní“ v tvojom živote, tak tvoje srdce to úplne zmení, narodí sa v ňom láska k Bohu i túžba po Jeho blízkosti.

Ak máš niekoho, o kom vieš, že ťa ľúbi, a že ti chce dobre, tak sa s ním rád chceš stretnúť, rád ho počúvaš. A ak vieš, že je aj najmocnejší, aj najmúdrejší, tak určite si necháš od neho poradiť.

Mnohokrát sa v tejto téme spomína verš: „*Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou.*“ (Jn 10, 27). No málokto si všimne, že v celej kapitole Ježiš zdôrazňuje, že je Dobrý pastier. Nie iba pastier, ale Dobrý pastier. Ten, ktorý miluje ovečky, stará sa o ne a chce im dobre. A je ochotný za ne aj zomrieť.

Ak sme začali meniť svoje zmýšľanie (premeňte sa obnovou zmýšľania, hovorí Biblia) o tom, aký je Boh, a že pre Neho je kľúčové naše srdce, a viera je predovšetkým to, že svojím srdcom prilneme k Ježišovi, tak sa potrebujeme posunúť aj v ďalšej oblasti.

Hovorí Boh k nám aj v dnešných časoch?

Na to sa dá odpovedať tromi argumentmi.

Prvý hovorí o tom, že princíp komunikovania Boh vložil do DNA stvorenia. Celé stvorenie sa snaží komunikovať. Vieme, že komunikuje s Bohom i s nami. Zažívame komuni-

káciu medzi ľuďmi, vieme, že zvieratá komunikujú a my sa snažíme komunikovať s nimi. Dokonca sa zistilo, že stromy medzi sebou komunikujú. A to vôňou a chemickými impulzmi v koreňovej sústave. Vedia sa varovať pred škodcami, vedia si oznámiť, ktorý strom je chorý a pod. A to už nehovorím o komunikácii na úrovni buniek.

Celý svet, všetko stvorenie je o komunikácii. Je jednoduché nepredstaviteľné, že by Ten, ktorý stvoril tento svet a vtlačil mu aj tento „systém komunikácie“, nechcel komunikovať.

Druhý argument hovorí o tom, že sme stворení na obraz Boha. A my sme stворení ako osoby. Osoby, ktoré majú slobodnú vôľu, rozum, emócie. Osoby, ktoré komunikujú. Ak sme na Jeho obraz, tak On je ten najvynikajúcejší vo všetkom. Je tá najúžasnejšia osoba. A je naozaj nemysliteľné, že by táto dokonalá osoba nekomunikovala.

A tretí argument je ten, že vieme, veríme, spoznali sme, že Boh je láska, že nesmierne miluje. Láska potrebuje vytvoriť vzťah. A komunikácia je jeden z najdôležitejších (aj keď nie jediný) zo znakov vzťahu. Ak Boh miluje, tak určite komunikuje.

Kým prejdeme k praktickým veciam, tak chcem zdôrazniť ešte jednu dôležitú vec. Často sa nám stane, že chceme v niečom počuť Božiu radu, či nájsť jeho vedenie, že kvôli tomu aj zabudneme hľadať Božiu blízkosť? **Až tak chceme počuť, čo nám hovorí, že zabudneme na to, kto hovorí.**

Na to, aby každý z nás mohol počuť a rozoznávať Boží hlas, resp. Božie vedenie v rôznych situáciách, potrebujeme dobre poznať Pána Ježiša.

Nikde ho nespoznáme lepšie ako v Jeho slove (v Bib-

lii). A v Cirkvi, ktorá je Jeho telom, stĺpom a oporou pravdy. Preto je nesmierne dôležité čítať pravidelne Božie slovo, vysvetlivky, biblické komentáre a pod. Pamätajme na výrok sv. Hieronyma, že neznalosť Písma je neznalosťou Krista. A ľudia, ktorí nie sú zakorenení v Cirkvi, majú často svoje všelijaké teológie, svoje myšlienky považujú za Boží hlas, zabiehajú sa do všelijakých extrémov. Často sa dostávajú do izolácie (čo je opak Božieho jednanja, ktoré nás jednoznačne chce držať v spoločenstve veriacich) a nakoniec rozlišujú sami seba a nekončí to dobre. Boh naozaj zvláštnym spôsobom pôsobí vo svojej Cirkvi a kto to odmieta, tak odmieta aj tú zvláštnu milosť a ochranu. Stráca zo zreteľa pravdu a je zmietaný rôznymi náukami.

Keď hovoríme o počúvaní Božieho hlasu, tak nemáme na mysli nové verejné zjavenie, ale praktické, každodenné kráčanie vo viere, rozlišovanie svojho poslania a povolania. A to musí byť pevne zasadené v živote Cirkvi a v Božom slove. Lebo len tak máme „mantinely“. Predstavme si, že by ste išli hrať hokej a nemali by ste žiadne mantinely, žiadne ohraničenie ihriska. Ako by to asi vyzeralo? Alebo tenis bez čiar, ktoré by vymedzovali kurt. Tak podobne by to vyzeralo, ak by sme nepoznali Božie slovo a ignorovali Cirkev.

Božie vedenie sa nedeje len tak „zhurta“. Ani to nie je tak, ako by to chceli mnohí z nás: Bože, daj mi tie inštrukcie, adresu a ja sa tam už dopravím sám.

Boh nás chce viesť postupne, krok za krokom. Ako náš sprievodca a priateľ. Veľmi často nám nepovie presnú adresu, cieľ našej cesty, či našej služby, ale postupne nám ju odhaľuje. Prečo? Pretože by sa stalo, že by sme odmietli vykročiť na tú cestu, ak by nám povedal iba cieľ. Ale keď ide

postupne, tak nás pripravuje, po ceste zmocnieme, zmúdryme, sme skúsenejší kráčať. Niekde som raz čítal, že samotná cesta je dôležitejšia, ako len dosiahnuť cieľ. Boh nám často neukáže cieľ aj preto, aby sme vnímali potrebu stále zostať v Jeho blízkosti.

Raz ľudia z našej komunity išli do Viedne na jeden koncert chvál. V tom čase ešte neexistovali GPS. Áno, je to tak, naša komunita už má svoj vek. Išli na dvoch autách, ale iba v jednom mali mapu. Povedali si, že však pôjdu stále za sebou. Ale viete, ako to chodí, auto, ktoré nemalo mapu stratilo z dohľadu auto, ktoré mapu malo. Chvíľu išli tak intuitívne, ale potom pochopili, že bez mapy ďaleko nezájdu. Zbadali na kraji cesty stáť nejakého motocyklistu a spýtali sa ho na cestu. Chvíľu im to vysvetľoval a potom im povedal: „Viete, je to dosť komplikované, ja vás tam zavediem. Poďte za mnou.“ A zaviedol ich tam. Stihli pekne začiatok chvál. Druhé auto dorazilo až tesne na konci programu, hoci mali mapu. Jazdiť po Viedni (aj keď s mapou) nie je taká maličkosť. Viackrát zle odbočili, a tak stratili veľa času. My často chceme od Boha iba mapu, ale On hovorí: „Poď so mnou, budem ti robiť sprievodcu a zavediem ťa tam.“ Chápete? Je lepšie mať sprievodcu. A takto nás Boh chce viesť.

✦ Ako nás Boh vedie? Ako k nám hovorí?

V prvom rade si treba uvedomiť, že keď používame termín, že k nám Boh „hovorí“ alebo, že „počúvame Boží hlas“, tak nejde o fyzickú rovinu, nepočujeme fyzický hlas. Toto vedenie sa odohráva v duchovnej rovine a tieto veci „vnímame“ či „poznávame“ v našej myslí, v našom duchu.

Najčastejšie k nám Boh prehovorí tak, že nám pripo-

menie, ukáže v mysli nejakú situáciu z Písma, nejaký verš, nejakú biblickú postavu, či jej reakciu. Ocitneme sa v situácii, s ktorou si nevieme poradiť, a tak rýchlo prosíme Boha, nech nám „povie“, ukáže, čo máme urobiť. A on nám dá do mysle nejaký biblický verš. Napríklad sa ocitneš v ťažkej situácii a máš pocit, že to nezvládneš. A zrazu sa ti v mysli „zjaví“ verš: *„Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje.“* (Flp 4, 13) Alebo uprostred nejakej skúšky sa ti zrazu pripomenie verš: *„Boh vás nedovolí skúšať nad vaše sily, ale so skúškou dá schopnosť, aby ste mohli vydržať.“* (1 Kor 10, 13) Alebo ti prídu na myseľ nejaké biblické súradnice. Nájdeš to a dáva ti to zmysel.

Často k nám hovorí cez naše svedomie, ktoré však musíme „kultivovať“ a formovať. Chceme niečo urobiť, pre niečo sa rozhodnúť a zrazu cítime, že naše svedomie s tým nie je ok. Vtedy sa treba zastaviť a dobre to zvážiť. Prečo sa svedomie zrazu ozýva? Čo mi tým Boh hovorí?

Tichý jemný hlas v našom srdci, tak k nám často prehovára Boh. Zrazu sa nám „zhmotní“ nejaká myšlienka a prinesie nám poznanie a svetlo do určitej situácie, čo prežívame. Napríklad: „Neboj sa bude to v poriadku.“ alebo „Dôveruj mi.“

Vnem, vnuknutie od Ducha Svätého, keď zrazu v konkrétnej situácii ti napadne jasná a naliehavá myšlienka. „Povedz toto a toto.“ alebo „Ty mu pomôž.“ alebo „Zavolaj manželke, rodičom.“ Alebo „Teraz neodchádzaj.“ Alebo „Zober si so sebou aj túto knihu.“ „Ponúkni mu modlitbu.“ Alebo nejaké riešenie, ako naložiť s danou situáciou.

Kázeň v kostole - sedíš tam, modlíš sa a zrazu kňaz spomenie niečo, čo je akoby iba pre teba, vhodné do tvojej situácie. Akoby počul tvoju vnútornú otázku.

Často Boh prehovorí aj cez momentálne okolnosti. Mladá manželka chce ísť niekam na misie do zahraničia, no zrazu otehotie a musí mať kľudový režim, aby nenastali komplikácie. Je to jasný signál, že misie nie sú v najbližšom období v Božom pláne.

Alebo sme v našej organizácii premýšľali, že by sme v našom tíme radi zamestnali jednu osobu. Ale tá osoba mala dobrú prácu a nevyzeralo, že by tam chcela skončiť. Tak sme si hovorili, že to zatiaľ musíme nechať tak, aj keď by u nás mohla urobiť veľa vecí pre Božie kráľovstvo. A onedlho sme sa dozvedeli, že sa rozhodla z danej práce odísť. Tak sme to videli ako Božie vedenie a ponúkli sme jej prácu u nás.

Ja som zasa v mladosti veľa športoval. Okrem iného som hrával aj basketbal. A nešlo mi to nejako zle. Tréner basketbalu na vysokej škole (inak veľmi uznávaný a skúsený) ma viackrát pozval, aby som reprezentoval školu vo vysokoškolskej lige, ktorá bola dosť kvalitná. Tak som sa nakoniec nechal prehovoriť (lebo dlhšie som odolával, bol som čerstvo «prebudený vo viere» a mal som v tom čase stretnutia a ďalšie aktivity) a prišiel som na tréning. Neskromne môžem povedať, že mi to šlo naozaj dobre, ale len päť minút. Potom som sa zranil (tak som si vytkol členok, že mi opuchol ako lopta a par dní som skoro nemohol chodiť). Bol to zreteľný signál, že tomuto sa naozaj nemám venovať, aj keď som to mal veľmi rád.

Alebo Soňa, ktorá u nás pracuje prakticky skoro od začiatku, išla na spevácky konkurz, kde ju však nezobrali. Ale o krátky čas ju pozvali spievať do v tom čase špičkovej gospelovej kapely Atlanta. A neskôr spievala s Rišom Čanakym aj na rôznych evanjelizáciach a prinieslo to veľa ovocia.